

HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA SDP-a

U Zagrebu, 17. lipnja 2025. godine

PREDSJEDNIKU
HRVATSKOG SABORA

Predmet: Zaključak uz Konačni prijedlog Zakona o mirovinskom osiguranju

Na temelju članka 127. stavka 2. i članka 165. Poslovnika Hrvatskog sabora, uz Konačni prijedlog Zakona o mirovinskom osiguranju, predlažemo usvajanje sljedećeg

ZAKLJUČKA

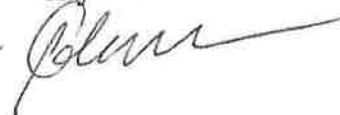
Zadužuje se Vlada Republike Hrvatske da u zakonodavstvu promjeni i poboljša model usklađivanja mirovina na način da se za usklađivanje mirovina uzima 100% vrijednosti povoljnijeg indeksa između indeksa potrošačkih cijena i nominalnog indeksa prosječne bruto plaće svih zaposlenih u Republici Hrvatskoj.

U slučaju da je veći indeks potrošačkih cijena novim modelom usklađivanja će se postići 100%-tna zaštita kupovne moći umirovljenika (0-ta stopa realnih mirovina), a s obzirom da je opći indeks rasta bruto plaća u tom slučaju manji, usklađivanjem će se popraviti indikator „udjela prosječne mirovine u prosječnoj plaći“.

U slučaju da je veći indeks prosječne bruto plaće novi model usklađivanja će postići očuvanje postojećeg udjela prosječne mirovine u prosječnoj plaći, a s obzirom da je indeks potrošačkih cijena manji usklađivanjem će se popraviti kupovna moć mirovina (raste realna vrijednost mirovina).

Predsjednik Kluba zastupnika SDP-a

Siniša Hajdaš Dončić

u. z. 

OBRAZLOŽENJE

Predlagatelji drže da postojeći model usklađivanja mirovina više nije održiv.

Više je razloga za to: postojeći model ne omogućava očuvanje kupovne moći umirovljenika u uvjetima izraženije inflacije (kod visoke stope inflacije indeks usklađivanja će biti manji od stope inflacije), a u drugom slučaju izraženijeg rasta plaća ne omogućava da bi rast mirovina pratio rast plaća (kod više stope rasta prosječne plaće i niže inflacije indeks usklađenja zaostaje za indeksom rasta plaća te vodi k padu udjela prosječne mirovine u prosječnoj plaći).

Tome treba dodati i slučajeve kakva je trenutna situacija s vrlo izraženim inflatornim pritiscima, pri čemu posebno rastu cijene onih komponenti osobne potrošnje koje imaju nadprosječni udjel u potrošnji umirovljeničkog kućanstva (to su uglavnom egzistencijalna dobra koja imaju dominantni udjel u potrošnji umirovljenika zbog njihovog niskog dohotka kao što su npr. hrana, stanovanje, energenti...). Anketni podaci o strukturi potrošnje opće populacije i strukturi potrošnje umirovljenika to pokazuju, pa bismo mogli govoriti o „općim troškovima života“ koji se bitno razlikuju od „troškova života umirovljenika“. Mogli bismo čak govoriti i o „općoj inflaciji“ i „umirovljeničkoj inflaciji“.

Zato je potrebno promijeniti način usklađivanja mirovina.